

Sochy - Mišík, Vladimír/ETC

D F#7
Hle tvůj sval jenž opil se tvou krví,
Hmi Emi
teď do kůže se opírá a pěknou vyvádí
A D
ty pak s tou kůží vy dva venkovánci
G A D
žebráte na něj tiše v pozadí
G A D
a vivat vivat křičíte při jeho pustém tanci
G A D G A D

Ty sochy, které na ryncích svůj kámen vyhřívají
jsou těchto žertů zhora vzdáleny
netečné hluché, jako pivní kádě
drží svůj útvar hezky pohromadě a ohromují mne
být mrtev - dobrá, ale nezadávený.

Dívám se dívám říkáte mi rozkoš
být jezdcem z žuly celý zavalen,
ó jak se deru z toho temna ven,
můj svale opilý oč náhle jsi mi bližší,
protože taková a strašná nehybnost je jen důkaz opilosti vyšší.